

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2817/2019
29.08.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца Основног јавног тужилаштва у Горњем Милановцу, против туженог АА из ..., кога заступа пуномоћник Мирослав Дмитровић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 187/19 од 19.04.2019. године, у седници већа од 29.08.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 187/19 од 19.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П2 121/18 од 04.02.2019. године, ставом 1. изреке, забрањено је туженом да на било који начин узнемирава ванбрачну супругу ББ из ..., Општина ... и наложено је туженом да се уздржи од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство ванбрачне супруге почевши од дана доношења пресуде. Ставом 2. изреке, мера заштите од насиља у породици из става 1. изреке пресуде одређена је на период од годину дана, с тим што мера може бити продужена све док не престану разлози због којих је одређена. Ставом 3. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се туженом забрани приближавање ванбрачној супрузи на удаљености од 200 метара почев од дана доношења мере као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 187/19 од 19.04.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена пресуда Основног суда у Горњем Милановцу П2 121/18 од 04.02.2019. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је живео у ванбрачној заједници са ББ у селу ... у Општини ... од 2014. године и из те заједнице имају двоје заједничке малолетне деце, синове ВВ рођеног ... године и ГГ рођеног ... године који се због здравствених проблема лечи на Дечјој клиници у ... у У породичној кући која се налази у ... тужени је 22.08.2018. године вршио психичко насиље према ванбрачној супрузи, тако што је након вербалне расправе са њом, а због пада малолетног ВВ који је том приликом задобио повреде, поломио дечја колица, ББ називао погрдним именима, па је условио и исту ученио да 23.08.2018. године потпише документа код јавног бележника која се односе на поделу заједничке имовине и статус њихове ванбрачне заједнице, а уколико пријави полицији овај догађај да ће је пребити и да полиција неће стићи на време да то спречи. У складу са тим, а због страха ББ је наредног дана и потписала поменути документа код јавног бележника, да би тек иза тога обавестила полицију о наведеном догађају у шта је касније укључен и орган старатељства. Малолетно дете је превезено у болницу у дечје одељење у ... где је дете задржано ради лечења а са дететом је остала и мајка ББ. Након овог догађаја прекинута је ванбрачна заједница, тужени је променио место пребивалишта односно одселио се у ... где од тада живи са малолетном децом, пошто је у међувремену и донета одлука суда којом је туженом поверено вршење родитељског права над малолетном децом. ББ је такође касније прешла да живи у ..., станује у истој улици у којој станује тужени са малолетном децом, куће су у близини и ББ од тада не само да редовно виђа децу већ и брине о њима, а тужени јој помаже у плаћању закупнине за стан.

У вези догађаја који се десио 22.08.2018. године, а по пријави ББ, Полицијска станица у ... је спровела одговарајући поступак у складу са Законом о спречавању насиља у породици, туженом је изречена хитна мера, а Основном суду у Горњем Милановцу је поднет и оптужни предлог од стране Основног јавног тужилаштва против туженог због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ. Међутим, како је у току поступка ББ дала изјаву да није било насиља у породици, те да је њена пријава практично била лажна, до покретања кривичног поступка није дошло, а Основно јавно тужилаштво је у складу са Породичним законом покренуло овај поступак.

Полазећи од напред наведеног утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови налазе, да без обзира што су и тужени и ББ негирали да је дошло до насиља у породици на начин како је напред наведено, из свих осталих доказа произилази да је тужени критичном приликом извршио насиље у породици, те да због тога има места да му се изрекне мера забране будућег узнемиравања ванбрачне супруге, те је у том делу тужбени захтев усвојен. Што се тиче захтева да се тужени не приближава ванбрачној супрузи ценећи све околности, а посебно чињеницу да су се у међувремену

односи између ванбрачних партнера ускладили, да мајка брине о малолетној деци, нижестепени судови налазе да је у том делу захтев неоснован.

Одредбом члана 197. став 1. Породичног закона је прописано да је насиље у породици у смислу тог закона понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана, при чему се у ставу 2. истог члана ближе дефинише шта се сматра нарочито насиљем у породици. Један од видова породичног насиља је вређање и свако друго безобзирно и злонамерно понашање. Из утврђеног чињеничног стања несумњиво произилази да је ББ 23.08.2018. године полицији пријавила туженог због насиља у породици, да је полиција поступајући по тој пријави извршила процену ризика и након тога одредила хитну меру, све у складу са чл. 16. и 17. Закона о спречавању насиља у породици ("Службени гласник РС" 94/2016). У поступак је укључен и орган старатељства из чијег извештаја, а тај извештај је изведен као доказ у првостепеном поступку, се може закључити да је и раније било прекида заједнице живота између ванбрачних партнера, одмах након рођења првог детета, и да је тужени у том периоду такође према туженој вршио психичко насиље, што се такође третира насиљем у породици. Чињеница да је ББ своју изјаву касније негирала односно повукла само показује да су се у међувремену ускладили породични односи међу ванбрачним партнерима, да је ББ преузела бригу о малолетној деци, али то не може довести у сумњу чињеницу да је акт насиља у породици, како је напред наведено, извршен. Све су то разлози због којих и по мишљењу овог суда нижестепени судови правилно закључују да је било места да се одреди мера заштите од насиља у породици у складу са чланом 198. Породичног закона, како је то и наведено. Самим тим произилази да се не могу прихватити наводи ревизије да су нижестепени судови погрешно применили материјално право доносећи наведене одлуке. Посебно не стоји тврдња да су нижестепене одлуке засноване искључиво на подацима из списка предмета полиције и јавног тужилаштва, јер су докази који су битни за одлучивање изведени на расправи пред првостепеним судом укључујући и непосредно саслушање заинтересованих лица.

Због свега наведеног, а с обзиром да се наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност нижестепених одлука, одлучено је као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа
судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић